

## K3-bladet #2 2006

Då var det dags att igen skriva ner några väl valda ord om vad som händer i klubben, vad som inte händer i klubben och vad som kanske kommer att hända i klubben.

### Luossa och annat 2006:

Det roliga först, våran hemmacrag Luossa har sett en del hårda skick och en del rediga utpsykningar (Undertecknad har mest upplevt det sistnämnda.). Det har även nu på höstkanten bedrivits ivrigt borrande och hackande med hilti och diverse andra verktyg som lett till uppkomsten, i skrivande stund, av tre nyturer: Rysk Roulette 7b, Kapten Klot 6b+ och Slaktaren 8a. Ska man tro rykten så kan det komma upp någon till innan vintern sluter oss i sitt kalla men ömma sköte. Stort tack till P. Hansson och J. Carlsson för slitet.

Nu vidare till det lite tråkigare. Tyvärr så har få av dom nya som varit på I22 under våren kommit sig ut på klippa riktigt ordentligt. En del av problemet ligger nog i att Luossa inte är det mest nybörjarvänliga området, vilket vissa försöker ändra på, men en stor del ska nog vi "gamla" i klubben ta på oss som inte ringt och frågat om dom nya förmågorna ska med. En annan sak som var lite trist och kanske ytterliggare gjorde saken sämre var att det inte blev någon stor klubbresa i år. Det ska försöka styras upp till nästa år eftersom det är en trevlig tradition som håller ihop klubben. Men men, säsongen är inte över ännu så kanske vi hinner se lite nya ansikten i Luossa och på andra klippor. Om någon känner sig helt bortglömd men beredd på Luossapremiär så är det bara att slå en signal till mig eller någon annan som verkar ha koll så ska vi ordna det.

Nu till "och annat" delen. Som dom flesta andra år har K3 skickat klättrare till diverse varma fina klippor i olika delar av vårt avlånga land där klättring och en del annat bedrivits. Dom ska ha stort grattis till alla fina skick som säkert togs med hem. En annan nämnvärd tilldragelse är att K3 för en gångs skull fått besök av en annan klubb. En småregnig helg i början av september kom en delegation bestående av 16 Luleklättrare till Kaisenjarga. Hur dom hade hittat dit är helt ofattbart men styrelsen misstänker kraftigt en informatör inom K3. Utöver Luleklättrarna befann sig även 4 Umeklättrare och 7 från K3 i Kaisenjarga. Den som är lite kvick i matte kan räkna ut att det var 27 klättrare i Kaisenjarga samtidigt, garanterat rekord! Det skulle vara trevligt om det här området till slut får den status och det erkännande som det förtjänar, eftersom det nog är en av dom finaste områdena när det gäller bouldering i Sverige. Stämningen var glad och trevlig och skicken blev många bland annat såg Solstorm (7a+ highball) om jag inte minns fel 4 lätt skräckslagna repetitioner. Grattis till alla berörda.

## I22:

Nu till det som komma skall. Om allt går som det ska kommer det att hända lite på inomhusväggen inom kort. Klubben har fått pengar från kommunen för att bygga en så kallad Moonboard vilket är en vägg med speciella grepp som sätts upp efter ett speciellt system. Tanken är att 35an ska byggas om lite för att få rätt lutning o.s.v. Alltså kan det bli lite stökigt och skitigt där men förhoppningsvis kommer det ändå att gå att klättra på dom andra väggarna.

För dom som inte redan vet det så kommer det i dagarna att inledas förhandlingar med GK om att möjligen flytta klätterväggen upp på scenen. Om planerna skulle gå i lås så kommer det att komma upp en vägg mellan scenen och resten av lokalen, vilket skulle innebära att K3 får en egen ingång från baksidan. Vi skulle i sådana fall förmodligen bli hyresgäster hos Vasallen istället för hos GK. Men, men detta är långt in i framtiden så... Annars funkar allt som vanligt, pillar inte på GKs prylar, skor och selar i skåpet, klättra hårt, ta med vänner och bekanta så att vi kan bli fler i klubben.

Koden till skåpen på I22 ändras till: 1754 måndagen den 2 oktober 2006. Koden kommer här i K3-Bladet till alla medlemmar och härnäst får koden inte spridas till icke-medlemmar. Kan folk inte koden har dom inte läst K3-bladet och är troligtvis inte medlemmar så öppna bara skåpet istället för att säga koden.

Som avslutning kan jag berätta om den antagligen sämsta ursäkt som hörts för att inte kunna dra till Luossa: "Jag har en stor finne precis under benslingan på selen så det gör jätte ont om jag sitter i en sele." Vem som stod för den ska vi inte tala om.

Det var nog allt för den här gången.

Over and out! And remember boys and girls: The only substitute for power is MORE POWER!!

Antti Stålnacke K3s sekreterare